

Publicerad 2016-12-19 17:15 av Treski

Hur jag dog

Jag drömde att jag dog i natt och att mitt liv var slut
jag fick en sladd och det hade jag aldrig fått förut
jag låg i snön så skör och öm och splittrad på nåt vis
när mina lemmar strösslades ut över skog och is

Dom la mig i en kista svart som lades i en grop
mamma grät och pappa med, ja dom grät allihop
mamma sa han var ju bara tjugo och ett halvt
så vände de sig om och gick för vädret i var för kallt

Där hemma bjöds på te och det var heligt, herregud
prästen sade till min far "han har det bättre nu"
och alla ledsna gäster, de stämde upp i kör
och sjöng så vackra sånger såsom ledsna människor gör

Men inte förrän kyrkklockan klämtade och ljud
så visste jag att jag var död

Jag tänkte för mig själv att "det här ska nog gå bra
jag har alltid varit foglig och anpassningsbar
nu är jag fri och mitt liv ska bli så som jag vill"
men med ett skratt jag mindes att jag inte mer fanns till

Då kände hur nån tog tag och drog mig upp i skyn
nedanför mig såg jag staden krympa för min syn
jag var så lätt flög över slätt och över skog och sten
vinden blåste i mitt hår och drog i mina ben

Jag fann mig stå ovanpå ett högt och mäktigt berg
Aldrig förut såg jag ett sånt myller utav färg
Nedanför var marken grön och träden växte tätt
och himlen skiftade i blått och violett

Men inte förrän solen sprängde himlen röd
visste jag att jag var död

Jag rörde vid strålarna förvandlades till glöd
nu är jag död

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Treski med Poeter.se id #48691 innehar upphovsrätten